

et rem pecuariam canturo ferant opem, Propon
sitione promissa, precibus sollicitat: quibus Diis
quum eorum ab ipso invocatorum catalogus Jan
tis sit magnus) prolixitatem fugiendi cau
sa, recensendis superseco. Quodsi iertur tantu
cultus Ethnici fictis et falsis Diis prestite
runt, vah quanto requius est, ut nos Christi
ani morem hunc observemus, et veri Dei au
xilium in omnibus rebus incipiendis et ad
felicem finem perducendis imploremus? Is
quippe mos nemini potius, quam homini Chri
stiano, et nullo tempore magis, quam eo, quo
novi quid auspiciamur, usurpandus colendus
est. Unde nec ad hunc satis piuum morem,
ut felices faustig sint omnium rerum agen
darum conatib, nos hortari Nazianzenus
dubitatur, quum praecipit: Αεχην ἀπάρτων
καὶ τείλος τοῦ Θεοῦ. i.e. Ordire res
finit cum Deo tuas. Bene scilicet intelli
gebat Nazianzenus, quantum momenti in
auxilio divino positum ~~est~~ esset, si in nostris
actionibus imploretur: Nos iertur mo
ritos dum vult, ut, si vellems actionum
nostrarum bonum expectare eventum, ni
hil sine Deo ordiamur; ex eodem precepto
Nazianzeni aliquot haud incommode in
rebus agendis quae adhibeantur, consilia
improsentiarum elicere libet. Quid enim
Nonne vult Nazianzenus, ut quilibet infir
mitatem suam, cuiuscumq sit conditionis,
sive sit imperans, sive subditus, sive Croe
sus sive Iruus, sive senior sive junior, agnos
cat et fateatur? Ita vult omnino e
loquentissimus D. Ecclesia: nihil enim ho